

АПАРАТ ВЕРХОВНОЇ РАДИ УКРАЇНИ

Головне науково-експертне управління

01008, м.Київ-8, вул. М. Грушевського, 5, тел.:255-40-25, 255-45-01; факс: 255-41-86

До реєстр. № 5456 від 30.04.2021
Народні депутати України
С. Демченко та інші

ВИСНОВОК

на проект Закону України

«Про внесення змін до Закону України «Про судоустрій і статус суддів» (щодо приведення положень Закону у відповідність до Рішення Конституційного Суду України від 18.02.2020 року № 2-р/2020)»

Поданий законопроект розроблено, як це зазначено у пояснювальній записці до нього, з метою приведення положень Закону України «Про судоустрій і статус суддів» у відповідність до Рішення Конституційного Суду України від 18.02.2020 р. № 2-р/2020, а також усунення «інституційного дуалізму» щодо подальшого функціонування найвищої інстанції судової гілки влади в Україні – Верховного Суду, врегулювання питання продовження суддівської кар'єри для суддів Верховного Суду України та суддів вищих спеціалізованих судів.

Для досягнення вказаної мети у законопроекті пропонується:

- 1) встановити, що Верховний Суд України як орган державної влади перейменовується у Верховний Суд та продовжує діяти як найвищий суд у системі судоустрою України (пп. 1 п. 4 розділу XII Закону України «Про судоустрій і статус суддів» в редакції проекту);
- 2) визначити, що зміна найменування Верховного Суду України на Верховний Суд є самостійною підставою для внесення змін до Єдиного державного реєстру юридичних осіб, фізичних осіб-підприємців та громадських формувань, Державного реєстру речових прав на нерухоме майно та інформаційних систем органів державної влади (абз. 2 п. 5 розділу XII Закону України «Про судоустрій і статус суддів» в редакції проекту);
- 3) передбачити, що судді Верховного Суду України, обрані на посади в установленому законом порядку до набрання чинності Законом України «Про внесення змін до Конституції України (щодо правосуддя)» від 02.06.2016 № 1401-VIII, з дня початку роботи Верховного Суду у складі, визначеному цим Законом, продовжують здійснювати свої повноваження як судді Верховного Суду відповідної спеціалізації (п. 7-1 розділу XII Закону України «Про судоустрій і статус суддів» в редакції проекту) тощо.

Крім того, у проекті пропонується врегулювати особливості державної реєстрації зміни найменування Верховного Суду України на Верховний Суд у зв'язку з ухваленням Рішення Конституційного Суду України від 18.02.2020

№ 2-р/2020 (розділ VII Закону України «Про державну реєстрацію юридичних осіб, фізичних осіб - підприємців та громадських формувань» у редакції проекту).

Законопроект на момент підготовки висновку не включений до Плану законопроектної роботи Верховної Ради України на 2021 рік, затвердженого постановою Верховної Ради України від 02.02.2021 № 1165-IX.

Головне управління, розглянувши поданий проект, вважає за доцільне висловити щодо його змісту наступні зауваження та пропозиції.

1. Щодо змін до Закону України «Про судоустрій і статус суддів» (далі у цьому розділі – Закон)

02.06.2016 Верховною Радою України був прийнятий Закон України «Про судоустрій і статус суддів» № 1402-VIII, в п. 4 розділу XII «Прикінцеві та перехідні положення» якого було визначено, що *протягом шести місяців з дня набрання чинності цим Законом*: 1) утворюється Верховний Суд у порядку та у складі, що визначені цим Законом; 2) призначаються судді Верховного Суду за результатами конкурсу, проведеного відповідно до цього Закону. На підставі Закону України «Про внесення змін до Господарського процесуального кодексу України, Цивільного процесуального кодексу України, Кодексу адміністративного судочинства України та інших законодавчих актів» від 03.10.2017 № 2147-VIII строк, який надається для створення Верховного Суду, було збільшено до *дванадцяти місяців*.

18.02.2020 Конституційний Суд України ухвалив Рішення № 2-р/2020 за конституційним поданням Верховного Суду України щодо відповідності Конституції України (конституційності) окремих положень п. п. 4, 7, 8, 9, 11, 13, 14, 17, 20, 22, 23, 25 розділу XII «Прикінцеві та перехідні положення» Закону (справа № 1-15/2018 (4086/16)) (далі – Рішення № 2-р/2020).

Зокрема, Рішенням № 2-р/2020: 1) визнано такими, що *відповідають Конституції України (є конституційними)*, положення п. п. 4, 8, 9, 11, 13, 17 розділу XII «Прикінцеві та перехідні положення» Закону зі змінами; 2) визнано такими, що «не відповідають Конституції України (є неконституційними)», положення розділу XII «Прикінцеві та перехідні положення» Закону зі змінами: п. 7 «та ліквідуються» в частині Верховного Суду України, п. 14 «судді Верховного Суду України», п. 25»».

Тобто, *неконституційними були визнані* положення Закону про те, що: з дня початку роботи Верховного Суду у складі, визначеному цим Законом, Верховний Суд України *ліквідуються* у встановленому законом порядку (п. 7 розділу XII); *судді Верховного Суду України* мають право брати участь у конкурсі на посади суддів Верховного Суду у відповідних касаційних судах у порядку, визначеному цим Законом (п. 14 розділу XII); право на отримання щомісячного довічного грошового утримання у розмірі, визначеному цим Законом, має суддя, який за результатами кваліфікаційного оцінювання підтвердив відповідність займаній посаді (здатність здійснювати правосуддя у відповідному суді) або призначений на посаду судді за результатами конкурсу, проведеного після набрання чинності цим Законом, та працював на посаді судді щонайменше

три роки з дня прийняття щодо нього відповідного рішення за результатами такого кваліфікаційного оцінювання або конкурсу. В інших випадках, коли суддя іде у відставку після набрання чинності цим Законом, розмір щомісячного довічного грошового утримання становить 80 відсотків суддівської винагороди, обчисленої відповідно до положень Закону України «Про судоустрій і статус суддів» (Відомості Верховної Ради України, 2010 р., № № 41-45, ст. 529; 2015 р., № № 18-20, ст. 132 із наступними змінами). За кожний повний рік роботи на посаді судді понад 20 років розмір щомісячного довічного грошового утримання збільшується на два відсотки грошового утримання судді, але не може бути більшим, ніж 90 відсотків суддівської винагороди судді, обчисленої відповідно до зазначеного Закону.

Згідно з вимогами ч. 2 ст. 152 Конституції України та ст. 91 Закону України «Про Конституційний Суд України» закони, інші акти або їх окремі положення, *що визнані неконституційними, втрачають чинність з дня ухвалення Конституційним Судом України рішення про їх неконституційність*, якщо інше не встановлено самим рішенням, але не раніше дня його ухвалення.

У п. 5 резолютивної частини Рішення № 2-р/2020 Верховній Раді України рекомендовано невідкладно привести положення законодавства України у відповідність до цього Рішення. На виконання Рішення № 2-р/2020 у законопроекті пропонується низка змін до Закону.

В цілому підтримуючи основну ідею законопроекту, Головне управління звертає увагу на таке.

1. Законопроектом пропонується пп. 1 п. 4 Розділу XII Закону викласти у такій редакції: «Верховний Суд України як орган державної влади *перейменовується* у Верховний Суд та продовжує діяти як найвищий суд у системі судоустрою України».

1.1. Необхідність внесення запропонованих змін не зумовлюється прийняттям Рішення № 2-р/2020, оскільки, як уже зазначалося вище, відповідно до п. 1 резолютивної частини цього Рішення положення п. 4 розділу XII Закону *були визнані такими, що відповідають Конституції України (є конституційними)*.

1.2. Звертаємо увагу, що 15.12.2017 почав роботу Верховний Суд (п. 1 постанови Пленуму Верховного Суду від 30.11.2017 № 2). Тобто, цей пункт Прикінцевих та перехідних положень Закону вичерпав свою дію, а відтак внесення до нього змін є непослідовним законодавчим кроком.

1.3. На наш погляд, внесення запропонованих у проекті змін фактично зумовить перейменування Верховного Суду України. Тобто, законом буде визнано існування двох Верховних Судів в Україні одночасно, оскільки з 15.12.2017 вже функціонує Верховний Суд. Така ситуація не узгоджується з ч. 3 ст. 125 Конституції України, яка передбачає існування лише одного Верховного Суду як найвищого суду у системі судоустрою України.

2. Згідно з абз. 2 п. 5 розділу XII Закону (в редакції проекту) «зміна найменування Верховного Суду України на Верховний Суд є самостійною підставою для внесення змін до Єдиного державного реєстру юридичних осіб, фізичних осіб-підприємців та громадських формувань, Державного реєстру

речових прав на нерухоме майно та інформаційних систем органів державної влади». Слід зазначити, що відносини, які виникають у сфері державної реєстрації юридичних осіб, їхньої символіки (у випадках, передбачених законом), громадських формувань, що не мають статусу юридичної особи, та фізичних осіб - підприємців регулюються Законом України «Про державну реєстрацію юридичних осіб, фізичних осіб - підприємців та громадських формувань». Підстави для внесення змін до Єдиного державного реєстру юридичних осіб, фізичних осіб-підприємців та громадських формувань не є предметом регулювання Закону, який визначає організацію судової влади та здійснення правосуддя в Україні, що функціонує на засадах верховенства права відповідно до європейських стандартів і забезпечує право кожного на справедливий суд.

3. Відповідно до нового п. 7-1 розділу XII Закону «судді Верховного Суду України, обрані на посади в установленому законом порядку до набрання чинності Законом України «Про внесення змін до Конституції України (щодо правосуддя)» від 2 червня 2016 року № 1401-VIII, з дня початку роботи Верховного Суду у складі, визначеному цим Законом, *продовжують здійснювати свої повноваження як судді Верховного Суду відповідної спеціалізації*».

При цьому, не враховано, що наразі максимальна кількість суддів Верховного Суду не може перевищувати двохсот суддів (див. абз. 2 ч. 7 ст. 19 Закону). 31.07.2018 Вища рада правосуддя погодила кількість суддів Верховного Суду – 196 штатних одиниць, з яких: у Касаційному адміністративному суді – 56, у Касаційному господарському суді – 45, у Касаційному кримінальному суді – 42, у Касаційному цивільному суді – 53¹. Тобто, може скластися ситуація, за якої на час набрання чинності даним законопроектом всі штатні одиниці суддів Верховного Суду будуть заповнені, а кількість діючих суддів Верховного Суду разом з суддями Верховного Суду України може перевищувати встановлену в абз. 2 ч. 7 ст. 19 Закону максимальну кількість суддів Верховного Суду.

4. У пропонованому законопроекті абз. 1 п. 7-3 розділу XII Закону зазначається, що «судді Верховного Суду України, які продовжують здійснювати свої повноваження як судді Верховного Суду, оцінюються Вищою кваліфікаційною комісією суддів України на відповідність займаній посаді за критеріями компетентності, професійної етики та доброчесності в порядку, передбаченому цим пунктом. Кваліфікаційне оцінювання за критерієм компетентності проводиться лише шляхом проведення співбесіди».

Із запропонованими змінами не можна погодитися, адже це суперечить положенням чинного Закону. Зокрема, в ч. 1 ст. 85 Закону визначено, що кваліфікаційне оцінювання включає такі етапи: 1) складення іспиту; 2) дослідження досвіду та проведення співбесіди. Саме іспит є основним засобом встановлення відповідності судді (кандидата на посаду судді) критерію професійної компетентності та проводиться шляхом складення анонімного

¹ Вища рада правосуддя погодила кількість суддів у Верховному Суді – 196 штатних одиниць. Офіційний сайт Вищої ради правосуддя. URL: <http://www.vru.gov.ua/news/3908>

письмового тестування та виконання практичного завдання з метою виявлення рівня знань, практичних навичок та умінь у застосуванні закону, здатності здійснювати правосуддя у відповідному суді та з відповідною спеціалізацією (див. абз. 1 ч. 2 ст. 85 Закону). В той же час співбесіда полягає в обговоренні результатів дослідження досьє (ч. 9 ст. 85 Закону), яке повинно містити відомості, визначені в ч. 4 ст. 85 Закону, зокрема, копії всіх заяв судді, пов'язаних з його кар'єрою, та доданих до них документів; копії всіх рішень, прийнятих щодо судді Вищою кваліфікаційною комісією суддів України, Вищою радою правосуддя, Вищою радою юстиції, органами суддівського самоврядування, Президентом України або іншими органами, які приймали відповідні рішення; інформацію про результати участі судді у конкурсах на зайняття посади судді; інформацію про результати проходження в Національній школі суддів України спеціальної підготовки кандидата на посаду судді, підготовки судді упродовж перебування на посаді судді тощо.

Загалом, у даному випадку більш вдалим, на наш погляд, є варіант «переведення» суддів Верховного Суду України до Верховного Суду, який передбачений у проекті Закону України «Про внесення змін до Закону України «Про судоустрій і статус суддів» щодо врегулювання діяльності Верховного Суду та статусу суддів Вищих спеціалізованих судів України, які ліквідуються» (реєстр. № 5456-1 від 20.05.2021; далі – проект реєстр. № 5456-1), який є альтернативним до поданого законопроекту. Зокрема, відповідно до абзаців 2, 3 пп. 2 п. 4 розділу XII Закону (у редакції проекту реєстр. № 5456-1) «судді Верховного Суду України, на підставі поданих ними заяв, зараховуються до штату Верховного Суду у касаційний суд тієї юрисдикції, яка відповідає юрисдикції судової палати Верховного Суду України, в якій суддя здійснював правосуддя, *та підлягають кваліфікаційному оцінюванню упродовж двох років з дня такого зарахування.*

Особливості проведення кваліфікаційного оцінювання таких суддів визначаються Вищою кваліфікаційною комісією суддів України. Судді Верховного Суду України, які пройшли кваліфікаційне оцінювання, повторному оцінюванню не підлягають».

5. Згідно з приписами абз. 5 нового п. 7-4 розділу XII Закону «виявлення за результатами кваліфікаційного оцінювання невідповідності судді займаній посаді за критеріями компетентності, професійної етики або доброчесності чи відмова судді від проходження кваліфікаційного оцінювання є підставою для прийняття Вищою кваліфікаційною комісією суддів України рішення про застосування до судді дисциплінарного стягнення у виді подання про звільнення судді з посади, та направлення такого рішення до Вищої ради правосуддя». Тобто, у пропонованій нормі йдеться про суддів Верховного Суду України, які продовжують здійснювати свої повноваження як судді Верховного Суду.

Звертаємо увагу, що наразі законом вже встановлено, що, якщо суддя не виконав вимоги рішення органу, що здійснює дисциплінарне провадження щодо судді, ухваленого на підставі п. 4 ч. 1 ст. 109 Закону, або за результатами кваліфікаційного оцінювання, призначеного відповідно до п. 4 ч. 1 ст. 109 Закону, суддя не підтвердив здатність здійснювати правосуддя у відповідному

суді, це може бути визнане істотним дисциплінарним проступком або грубим нехтуванням обов'язками судді, що є несумісним зі статусом судді або виявляє його невідповідність займаній посаді (див. п. 5 ч. 9 ст. 109 Закону). При цьому, вчинення істотного дисциплінарного проступку, грубе чи систематичне нехтування обов'язками, що є несумісним зі статусом судді або виявило його невідповідність займаній посаді, є підставами для звільнення судді згідно з п. 3 ч. 6 ст. 126 Конституції України. Відтак, на наш погляд, додаткове регулювання цього питання недоцільне.

6. У законопроекті пропонується встановити, що «працівники апарату Верховного Суду України, повноваження яких не припинені в установленому законом порядку, у місячний строк з дня набрання чинності Законом України «Про внесення змін до Закону України «Про судоустрій і статус суддів» (щодо приведення положень Закону у відповідність до Рішення Конституційного Суду України від 18.02.2020 р. № 2-р/2020)», за їх згодою, переводяться на рівнозначні посади до апарату Верховного Суду. У разі неможливості їх переведення на такі посади їм має бути запропонована інша робота в апараті Верховного Суду. *За необхідності, Пленум Верховного Суду невідкладно вирішує питання щодо збільшення штатної чисельності апарату Верховного Суду»* (новий п. 7-4 розділу XII Закону).

У даному контексті звертаємо увагу, що згідно з ч. 2 ст. 156 Закону затвердження штатного розпису апарату Верховного Суду за поданням Голови Верховного Суду віднесено до повноважень Пленуму Верховного Суду. Відтак, *по-перше*, питання про збільшення штатної чисельності апарату Верховного Суду без подання Голови Верховного Суду, як це пропонується в законопроекті, суперечить положенням чинної ч. 2 ст. 156 Закону. *По-друге*, таке збільшення має бути обґрунтованим, а не зумовленим виключно необхідністю працевлаштувати певну кількість осіб. *По-третє*, збільшення штатної чисельності апарату Верховного Суду неминуче зумовить збільшення витрат державного бюджету. Згідно з ч. 3 ст. 91 Регламенту Верховної Ради України у разі внесення законопроекту, проекту іншого акта, прийняття якого призведе до зміни показників бюджету (надходжень бюджету та/або витрат бюджету), суб'єкт права законодавчої ініціативи зобов'язаний додати фінансово-економічне обґрунтування (включаючи відповідні розрахунки). Якщо такі зміни показників бюджету передбачають зменшення надходжень бюджету та/або збільшення витрат бюджету, до законопроекту, проекту іншого акта подаються пропозиції змін до законодавчих актів щодо скорочення витрат бюджету та/або джерел додаткових надходжень бюджету для досягнення збалансованості бюджету.

Однак у пояснювальній записці до проекту зазначено, що реалізація його положень не вимагає додаткових видатків з Державного бюджету України.

Відповідне зауваження слід висловити також до абз. 3 п. 14 розділу XII Закону (в редакції проекту), який передбачає необхідність збільшення вакансій в апеляційному суді, якщо наявних недостатньо для працевлаштування всіх охочих суддів Вищого спеціалізованого суду України з розгляду цивільних і

кримінальних справ, Вищого господарського суду України, Вищого адміністративного суду України без конкурсу.

7. Відповідно до абз. 6 п. 14 розділу XII Закону (в редакції проекту) *«у разі неподання заяви у зазначений строк Вища рада правосуддя без рекомендації Вищої кваліфікаційної комісії суддів України вирішує питання про переведення судді Вищого спеціалізованого суду України з розгляду цивільних і кримінальних справ, Вищого господарського суду України, Вищого адміністративного суду України до апеляційного суду відповідно до вимог статей 53 та 82 Закону України від 2 червня 2016 року № 1402 «Про судоустрій і статус суддів»*. На наш погляд, тим самим порушуються вимоги ч. 1 ст. 43 Конституції України про те, що кожен має право на працю, що включає можливість заробляти собі на життя працею, яку він вільно обирає або на яку вільно погоджується.

8. В абз. 7 п. 14 розділу XII Закону (в редакції проекту) зазначається, що *«судді Вищого спеціалізованого суду України з розгляду цивільних і кримінальних справ, Вищого господарського суду України, Вищого адміністративного суду України, переведені до судів нижчого рівня, а також судді, які виявили бажання звільнитися у відставку, прирівнюються за статусом, у тому числі за рівнем соціально-побутового забезпечення, до суддів Верховного Суду, за рівнем грошового забезпечення із коефіцієнтом 0.85 базового розміру посадового окладу»*.

З таким підходом не можна погодитися в огляду на таке: 1) судді Вищого спеціалізованого суду України з розгляду цивільних і кримінальних справ, Вищого господарського суду України, Вищого адміністративного суду України ніколи не мали статусу суддів Верховного Суду, не виконували їхні повноваження, а відтак немає підстав прирівнювати їх за статусом до суддів Верховного Суду. Відсутні обґрунтування цих положень і в пояснювальній записці до проекту; 2) створюються нерівні умови для суддів, які здійснюють свої повноваження в судах нижчих інстанцій, порівняно з суддями вищих спеціалізованих судів, які до цих судів будуть переведені, а для цих останніх - в розмірі довічного грошового утримання порівняно з суддями вищих спеціалізованих судів, які нині вже пішли у відставку.

Такі ж зауваження слід висловити до пропонованого проектом п. 49 розділу XII Закону, положення якого визначають розмір довічного грошового утримання суддям Вищого спеціалізованого суду України з розгляду цивільних і кримінальних справ, Вищого господарського суду України, Вищого адміністративного суду України при звільненні у відставку.

9. Згідно з новим п. 14-1 розділу XII Закону *«судді Вищого спеціалізованого суду України з розгляду цивільних і кримінальних справ, Вищого господарського суду України, Вищого адміністративного суду України, які до набрання чинності цим Законом пройшли кваліфікаційне оцінювання за критеріями компетентності, професійної етики та доброчесності, повторному кваліфікаційному оцінюванню не підлягають*. Судді, які продовжують брати участь у триваючих конкурсах на зайняття вакантної посади судді, у разі завершення ними проходження кваліфікаційного оцінювання та підтвердження

здатності судді здійснювати правосуддя у рамках процедури такого конкурсу, повторному кваліфікаційному оцінюванню не підлягають».

Відповідно до ч. 1 ст. 83 Закону кваліфікаційне оцінювання проводиться Вищою кваліфікаційною комісією суддів України з метою визначення здатності судді (кандидата на посаду судді) здійснювати правосуддя у *відповідному суді* за визначеними законом критеріями. Тому слід уточнити, про підтвердження здатності здійснювати правосуддя *в якому саме суді* йдеться у пропонуваному п. 14-1 розділу XII Закону, що є підставою для звільнення від обов'язку проходити повторне кваліфікаційне оцінювання.

Так само, потребує уточнення абз. 1 п. 20 розділу XII Закону (в редакції проекту), де визначається, що відповідність займаній посаді судді, якого призначено на посаду строком на п'ять років або обрано суддею безстроково до набрання чинності Законом України «Про внесення змін до Конституції України (щодо правосуддя)», оцінюється колегіями Вищої кваліфікаційної комісії суддів України в порядку, *передбаченому Законом*. Проте положення запропонованих змін не уточнюють, яким саме законом повинен визначатися порядок оцінки відповідності займаній посаді судді, якого призначено на посаду строком на п'ять років або обрано суддею безстроково до набрання чинності Законом України «Про внесення змін до Конституції України (щодо правосуддя)». У той же час у чинній редакції абз. 1 п. 20 розділу XII Закону передбачено, що відповідність суддів займаній посаді здійснюється в порядку, *визначеному Законом*.

10. Відповідно до п. 50 розділу XII Закону (в редакції проекту) «за заявою судді Вищого спеціалізованого суду України з розгляду цивільних і кримінальних справ, Вищого господарського суду України, Вищого адміністративного суду України поданої до Верховного Суду суддівська винагорода упродовж одного місяця підлягає перерахунку з урахуванням коефіцієнту 0.85 до посадового окладу судді Верховного Суду з 01.01.2020 року, а суддям, що підтвердили здатність здійснювати правосуддя у відповідному касаційному суді у складі Верховного Суду – з моменту прийняття відповідного рішення Вищою кваліфікаційною комісією суддів України».

Зі змісту законопроекту вбачається необґрунтованість вибору дати, з якої пропонується провести перерахунок суддівської винагороди. Адже виходячи з назви законопроекту внесення змін до Закону України «Про судоустрій і статус суддів» зумовлене необхідністю приведення останнього у відповідність до Рішення Конституційного Суду України від 18.02.2020 року № 2-р/2020, тобто Рішення Конституційного Суду України, прийнятого на півтора місяці пізніше від визначеної в законопроекті дати.

2. Щодо змін до Закону України «Про державну реєстрацію юридичних осіб, фізичних осіб-підприємців та громадських формувань» (далі у цьому розділі – Закон)

1. Пунктом 2 розділу II «Прикінцеві та перехідні положення» проекту пропонується доповнити Закон новим розділом VII, у якому встановлюються особливості державної реєстрації зміни найменування Верховного Суду України

на Верховний Суд у зв'язку з ухваленням Рішення Конституційного Суду України від 18 лютого 2020 року № 2-р/2020, зокрема, визначається, що підставою для проведення реєстраційних дій в Єдиному державному реєстрі юридичних осіб, фізичних осіб - підприємців та громадських формувань є Рішення Конституційного Суду України від 18 лютого 2020 року № 2-р/2020, а також вказується перелік дій, які зобов'язані вчинити керівник апарату (виконуючий обов'язки керівника апарату) Верховного Суду України та державний реєстратор щодо перейменування Верховного Суду України, внесення змін та ведення реєстраційної справи Верховного Суду України тощо. Звертаємо увагу, що запропоновані зміни стосуються конкретного питання у сфері проведення певних реєстраційних змін щодо однієї юридичної особи та мають характер одноразової дії. З огляду на зазначене Головне управління не вбачає потреби включення запропонованих пропозицій до основного тексту Закону, який регулює питання нормативного характеру.

Враховуючи зазначене, на нашу думку, юридично коректніше питання щодо приведення у відповідність до нових норм закону юридичного статусу Верховного Суду України врегулювати в Прикінцевих та перехідних положеннях Закону України «Про судоустрій і статус суддів».

2. В абзаці 2 ч. 3 нового розділу VII Закону встановлюється, що керівник апарату (виконуючий обов'язки керівника апарату) Верховного Суду України зобов'язаний забезпечити невідкладну державну реєстрацію змін щодо зміни найменування «Верховний Суд України» на «Верховний Суд». Проте слід звернути увагу, що у даному випадку використання словосполучення «невідкладна державна реєстрація» суперечить вимогам визначеності правової норми. Крім того, на нашу думку, дане положення не враховує вимог ст. 26 Закону, якою визначено строки проведення реєстраційних дій, а також ч. 5 ст. 25 Закону, якою визначаються дії суб'єкта державної реєстрації щодо реєстраційних дій на підставі судового рішення.

3. У ч. ч. 4-6 нового розділу VII Закону передбачається, що ведення реєстраційної справи Верховного Суду як окремої юридичної особи припиняється. Звертаємо увагу, що у Законі механізм «припинення ведення реєстраційної справи» відсутній.

4. Не відповідає усталеним вимогам законодавчої техніки структура нового розділу VII Закону, оскільки відповідно до вимог законодавчої техніки розділ первинного закону має поділятися на статті, а статті - на частини. Однак даний розділ поділяється не на статті, а на пункти.

Керівник Головного управління

С. Тихонюк

Вик.: В. Попович, І. Кунець, О. Куціпак

САС ВЕРХОВНОЇ РАДИ УКРАЇНИ

Підписувач: ТИХОНЮК СВІТЛАНА АНДРІЙВНА
Сертифікат: 2B6C7DF9A3891DA104000008BF77900E1514902
Дійсний до: 28.05.2022 23:59:59

Апарат Верховної Ради України
№ 16/03-2021/370459 від 29.11.2021

728327